

બુદ્ધના તો શું પારકાંના પણ ભરોસા વાપર્યા છે,
માનતામાં કોઈના મૂકેલા સિક્કા વાપર્યા છે.

તૂટશે હિંમત જો તારી તો નવી લાવીશ ક્યાંથી?
કાચ તૂટ્યો હોય બારીનો તો પૂંઠાં વાપર્યા છે.

એક નસ કાપીને ભાગી જાય છે લોકો અહીંથી,
કેદખાનામાં બહુ મામૂલી સળિયા વાપર્યા છે!

તું ય ઈશ્વર સૌની માફક મારા ઘરમાં ડોકિયાં કર!
ઘી ક્યું આવ્યું ને કેવાં દાળ ચોખા વાપર્યા છે?

ચૂકવી ધરપત છતાં સામે કશું પણ મેળવ્યું નહીં,
કોઈએ નહીંતર ખજાનાના ખજાના વાપર્યા છે.

સામટા વરસોને ખોબામાં ઝીલી મુઠ્ઠીઓ વાળી,
એમાં અડધાં ખોઈ નાખ્યા છે ને અડધાં વાપર્યા છે.

મોર છે પણ મ્હેલવાસીઓથી સુંદર હોય ક્યાંથી!
ચિત્રકારે રંગ તેથી સ્હેજ આછા વાપર્યા છે.

એક સરખી આંખ ચમકે સૌની, પણ છે ફક એમાં,
ના મળ્યા જેને સિતારા એણે તાણ્યા વાપર્યા છે.

કદી લાગે છે ખોટો તો કદી સચ્ચાઈ જેવો છે
 તમારી ચીસનો લહેકો જરા શરણાઈ જેવો છે
 દશા દેખીને ઘરની, રોજ પોચી થઈ રહી છે છત!
 હવે તો માન કે તારો સમય કઠણાઈ જેવો છે
 વિચારો, પ્રકૃતિ ને ભાવ તો છે પેટના તાબે
 હૃદય ને મનનો તો ઉપયોગ બસ અભરાઈ જેવો છે
 કદી કિસ્મત મૂકે છે હાથ માથા પર, તો લાગે છે
 કે એનો હાથ કોઈ કામવાળી બાઈ જેવો છે!
 ઘણી વેળા પથારીથી ઉતરતા લાગતું એવું
 ફરશનો ચોતરફ વિસ્તાર જાણે ખાઈ જેવો છે!
 ગ્રહણનો કોઈ પણ કિસ્સો હતો તારા મિલન જેવો
 ભલે આકાશમાં બનતો છતાં ગહેરાઈ જેવો છે
 ઉઘડશે નામનાની ભૂખ કોના મૂળને ક્યારે!
 ઘણાની ઝંખનાઓનો જનમ વડવાઈ જેવો છે
 સદાયે ધ્યાન રાખ્યું કે કદી ખોટો ન થઈ જઉં હું
 કહ્યું તું એમણે કે 'તું તો નાનાભાઈ જેવો છે'

મોકલે માંગ્યા વગર ધરપત મને ખુશ રાખવા
 એમની બસ આ જ છે આદત મને ખુશ રાખવા
 કોઈ કહેજો એને કે ચહેરો તો દેખાડે કદી
 રોજ જે કરતો રહે મહેનત મને ખુશ રાખવા
 ઘરની અંદર કોઈ શુભ અવસર સમું વર્તે હવે
 થઈ ગઈ ચાલાક હોનારત મને ખુશ રાખવા
 મોંઘાં મોંઘાં સગપણો નાદાનીમાં તોડું છતાં
 એ કદી કહેતો નથી કિંમત મને ખુશ રાખવા
 એ ક્ષણોની બાળબુદ્ધિ પર સદા હસતો રહું
 જે લઈ આવે છે ધનદોલત મને ખુશ રાખવા
 ‘સ્થિરતા’ તોફાની મોજાઓનું લક્ષણ તો નથી!
 છોડવાના ક્યાં સુધી ફિતરત મને ખુશ રાખવા!
 દુઃખ વિદૂષક હોય કોઈ એ રીતે ચાળા કરે
 આમ કરશે ક્યાં સુધી ગમ્મત મને ખુશ રાખવા!
 સ્મિતનો તો મતલબ જ ભૂલી ગયો છું ક્યારનો
 ત્યારથી મથતી રહી કુદરત મને ખુશ રાખવા
 એમના મનમાં કવિ હોવું દયાને પાત્ર છે
 ખોટી ખોટી આપતા ઈજાત મને ખુશ રાખવા

ના આંખ બતાવી છે ના શસ્ત્ર અડાડ્યું છે
જે કૈં મેં બગાડ્યું છે, બોલીને બગાડ્યું છે
ભૂગોળમાં છું કાર્યો, ના જ્ઞાન દિશાઓનું
તો ક્યાંથી કહું એણે ક્યાં ક્યાંથી વિતાડ્યું છે?
થોડીક ઝડપ મારી આ ચાલમાં આવી છે
આકાશે વજન એનું થોડુંક ઘટાડ્યું છે?
ઠોકરની સમિતિએ પગલાંને ભ્રમિત કરવા
રસ્તાની સફાઈનું અભિયાન ઉપાડ્યું છે
દિનરાત અરીસાને, માથાની થતી ઈર્ષા
ક્યારેય નથી ફૂટ્યું જે રોજ પછાડ્યું છે!
ટોળામાં હકીમોના છે કોઈ બળતરાવશ
બસ ઘાવ ઉપર ફૂંકો મારીને દઝાડ્યું છે
સાંજે જો ઘરે ફરતા તું સ્મિતથી પસવારે
ક્યારેક ગમ્યું છે તો ક્યારેક ગમાડ્યું છે

‘બધાયે માનવી સરખા’નો ભ્રમ સાચો નથી પડતો
અમુકની રાહ જોવામાં મને વાંધો નથી પડતો
તમે ફુરસત લઈ આવો તો બીજે ક્યાંક પાડીએ
અહીં પૃથ્વી ઉપર ફોટો બહુ સારો નથી પડતો
હતું બસ આટલું આકાશની ઊંચાઈનું તારણ
પડે છે જેટલો વરસાદ એ તાજો નથી પડતો
સિતારા જેટલા દેખાય છે, તડજોડવાળા છે
ટકે છે એ જ કે જે સૂર્યની સામો નથી પડતો
હતાશા ઊંચકી ભારે પગે છત પર ચઢ્યો હમણા
છે એની છાપ કે જ્યાં જાય ત્યાં પાછો નથી પડતો
હજીયે કૈંક આંખોમાં બચી છે આટલી ધરપત
પડે છે રાત, એવો તો હજી દા’ડો નથી પડતો
જગત પર કેટલો મોટો છે આ ઉપકાર કુદરતનો
પડે જો બદનજર કોઈની તો ડાઘો નથી પડતો